

[Socialministeren.]

kratiske Element. Herom bliver vi derfor sikkert enige i Udvalget, da det jo ikke er saa, at det ærede Medlem blot er imod dette Selvstyre for Arbejdsløsheds-kasserne, fordi Flertallet af de selvstyrende og de styrede formentlig er Socialdemokrater.

Det ærede Medlems Bemærkninger til §§ 9, 10, 12 og 13 in fine — den sidste var den ærede Ordfører Hr. C. J. F. Sven ogsaa inde paa — samt § 15, 2det Stykke, kan vi vist godt overlade Udvalget nærmere at drøfte. Det gælder om nogle af disse Indvendinger som om forskellige andre Forskelligheder mellem Forslaget af 1927 og det foreliggende, at det, som det ærede Medlem Hr. Krag sikkert vil forstaa, ikke kan forventes, at vi skulde udvise nogen større Elskelighed med Hensyn til at opgive Bestemmelser, som alle har været enige om før 1927, til Fordel for den nye Affattelse af 1927, som neppe heller det ærede Medlem Hr. Krag er saa begejstret for. Vi foretrækker i saa Henseende det ærede Medlem af Aargang 1921 eller 1924 for den Ud-gave, den let beskadede Ud-gave, der saa Lyset i 1927. Jeg tror, at Venstre vil give os Ret i, at Valgdagens Resultat egentlig ikke opfordrer til nu at komme til et demokratisk set ringere Resultat end de Resultater, som Venstre allerede har accepteret i 1921 eller 1924. Men dertil kommer, at Regeringen jo paa væsentlige Omraader har vist et afgørende Hensyn gennem dette Lovforslag til Kontinuiteten i Udviklingen, det størst mulige Hensyn netop til det nye værdifulde, som den ærede Ordfører Hr. Krag som Minister bragte ind i Ordningen af 1927. Jeg sigter til hele Krisefondsordningen, bortset fra Tilskuddenes Størrelse. Og det ærede Medlem indrømmede ogsaa selv, at hans Forhaabninger netop paa dette Omraade ikke var sket Fyldest, fordi Krisefondsordningen ikke havde været tilstrækkelig udbygget. Det bliver den forhaabentlig nu, og jeg vil i den Anledning sige til det konservative Folkeparti, at jeg efter det hidtil passerede ikke vel kan tænke mig, at vi nu skal lave Krisefondsordningen om til en stor Pulje, som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var sympatisk indstillet overfor, en Sindsstemning, han ellers ikke led af ved Behandlingen af dette Forslag. Heller ikke det ærede Medlems pludselige Appel til Arbejdernes Solidaritet paa dette Omraade rørte mig det mindste efter hans Syn paa Arbejdernes Solidaritet og dens samfundsmæssige Betydning i øvrigt.

De forskellige Bemærkninger af ikke helt uglædelig Art, som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde til § 18 og § 19, vil neppe kunne sprænge nogen Udvalgsforhandling, hvorimod det sikkert vil volde større Vanskelighed at naa til Enighed om § 20, selv om vi ligesom det ærede Medlem er villige til Forhandling. Men det ærede Medlem maa kunne forstaa, at vi med Hensyn til § 20, Stk. 1, 1ste Punktum, hvorefter Understøttelse ikke maa ydes „under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme“, staar stærkt, naar denne Formulering har kunnet passere alle Love fra 1907 til 1927, og naar det ærede Medlem tilmed indrømmer, at hans eget Forslag fra 1927 baade har beredt Tvivl og Vanskelighed i Praksis. Med Hensyn til det ikke uvigtige Spørgsmaal i § 20, 2det Stykke, om, hvorvidt man ved Bedømmelsen af det forsvarlige i at nægte tilbudt Arbejde skal lægge Vægten paa Timelønnen eller paa den sædvanlige Fortjeneste paa Egnen, vil det sikkert heller ikke blive let at naa til Enighed; jeg maa bestemt holde paa Forslagets Affattelse af de Grunde, der er nævnt i Bemærkningerne — og som jeg ikke finder Anledning til at gentage her — fordi man ikke vel kan tvinge en Mand til at arbejde paa langt ringere Vilkaar, end ringere Arbejdere har. Baade i 1921 og 1924 forstod Partiet Venstre dette Synspunkt, og Partiet kan da ikke forlange eller vente, at vi nu skulde være mere reaktionære, end det selv var for 5 Aar siden.

Spørgsmaalet om Kassernes Stilling overfor Alimentationsbidrag maa jeg hævde vedrører Lovgivningen om Inddrivelse af Alimentationsbidrag og ikke Lovgivning om Arbejdsløshedsforsikring. Det Problem maa tages op ved Revisionen af Forsørgelseslovgivningen, og hvorledes skulde jeg i Øjeblikket kunne garantere den ærede Ordfører Hr. Krag, hvilket Resultat man kommer til i saa Henseende? Det ærede Medlem maa ikke her som et ufravigeligt Krav med Hensyn til denne Lov forlange, at jeg skal garantere noget, som vitterligt bør ordnes ved en helt anden Lov.

§ 21, 3die Stykke, om hvis Begrundelse jeg ligeledes maa henvise til Bemærkningerne, tror jeg bedst drøftes i Udvalget, hvorimod jeg kan sige med det samme, at Hensigten med i § 22, 5te Stykke, at vælge 30 Aar med Udskydelse af de 10 daarligste Aar til Udfindelse af Kassernes Normalledighedsprocent dog synes mig indlysende; jo længere et Tidsrum, des sikrere et Gennemsnit, ikke mindst naar man staar overfor